

विच्छायम् २-विच्छम् २, } विच्छायम् २-विच्छम् २, }
 विच्छायित्वा २-विच्छित्वा २, } विच्छाययित्वा २-विच्छयित्वा २, }
 विविच्छायिषम् २-विविच्छिषम् २, } वेविच्छम् २; }
 विविच्छायिषित्वा २-विविच्छिषित्वा २, } वेविच्छित्वा २. }

(1596) “विच्छ भाषार्थः” (X-चुरादि:-1774. अक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः । ‘—भासार्थः’ इति क्षीरस्वामिशाकटायनहेमचन्द्रादयः ।
 ‘गौ विच्छयति भाषार्थे गतौ विच्छायतीति शे ॥’ (श्लो. 56) इति देवः ।
 विच्छकः-च्छिका, विविच्छयिषकः-षिका; विच्छयिता-त्री, विविच्छयिषिता-त्री;
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककुण्ठयति(210)वत् उद्धानि । शतरि-
 Aविच्छयन् ।

(1597) “विजिर् पृथग्भावे” (III-जुहोत्यादि:-1094. सक. अनि. उभ.)

‘वेवेक्तीति पृथग्भावे विविक्ते च भये पुनः ॥’ (श्लो. 61) इति देवः ।
 “‘विचिर्-’ इति सभ्याः” इति क्षीरस्वामी ।
 वेजकः-जिका, वेजकः-जिका, विविक्षकः-क्षिका, वेविजकः-जिका;
 वेक्ता-त्री, वेजयिता-त्री, विविक्षिता-त्री, वेविजिता-त्री;
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि जौहोत्यादिकणिजिर्”(673)धातुवत् बोध्यानि ।
 शतरि-वेविजत्¹ इति । शानचि-सुवेविजानः^B ।

(1598) “ओ विजी भयचलनयोः”

(VI-तुदादि:-1289. अक. सेट्. आत्म.)

प्रायेणायं उत्पूर्वः । ‘—उद्वेगे च’ इति पा. धा. समीक्षा ।
 ‘वेवेक्तीति पृथग्भावे विविक्ते च भये पुनः ॥’

1. शतरि शपः ‘जुहोत्यादिभ्यः श्लुः’ (2-4-75) इति श्लौ, तस्य ‘श्लौ’ (6-1-10) इति द्वित्वे ‘निजां त्रयाणां गुणः श्लौ’ (7-4-75) इत्यभ्यासस्य गुणे ‘नाभ्यस्ताच्छ्लुः’ (7-1-78) इति शुम्निषेधे च रूपमेवम् । एवं वेविजानः इत्यत्रापि गुणो ज्ञेयः ।

A. ‘तांस्त्वं धूपय विच्छयन् क इव न त्वचीवनात् पोथयेत् ॥’ धा. का. 3-44.

B. ‘प्रणेनिजिद्धर्मतिमर्थतत्त्वं सुवेविजानैर्यदुभिः स विष्णुः ।’ धा. का. 2-55.